

Augustus Varenius, SS. Th. D. Hebraicorum & Catech. Christ. in Univ. Rostoch. Prof. Ord. Ad Divinissimae Accentuationis Biblicae tum Prosaicae tum Metricae, & SS. Linguae Hebraicae Collegium. D. 3. Octob. ...Eximios, & Praestantissimos SS. Theol. Studiosos peramanter invitat : [P.P. Rostochii Dom. XIV. Trin. Anno cl Ic LIII.]

Rostochi[i]: Kilius, [1653]

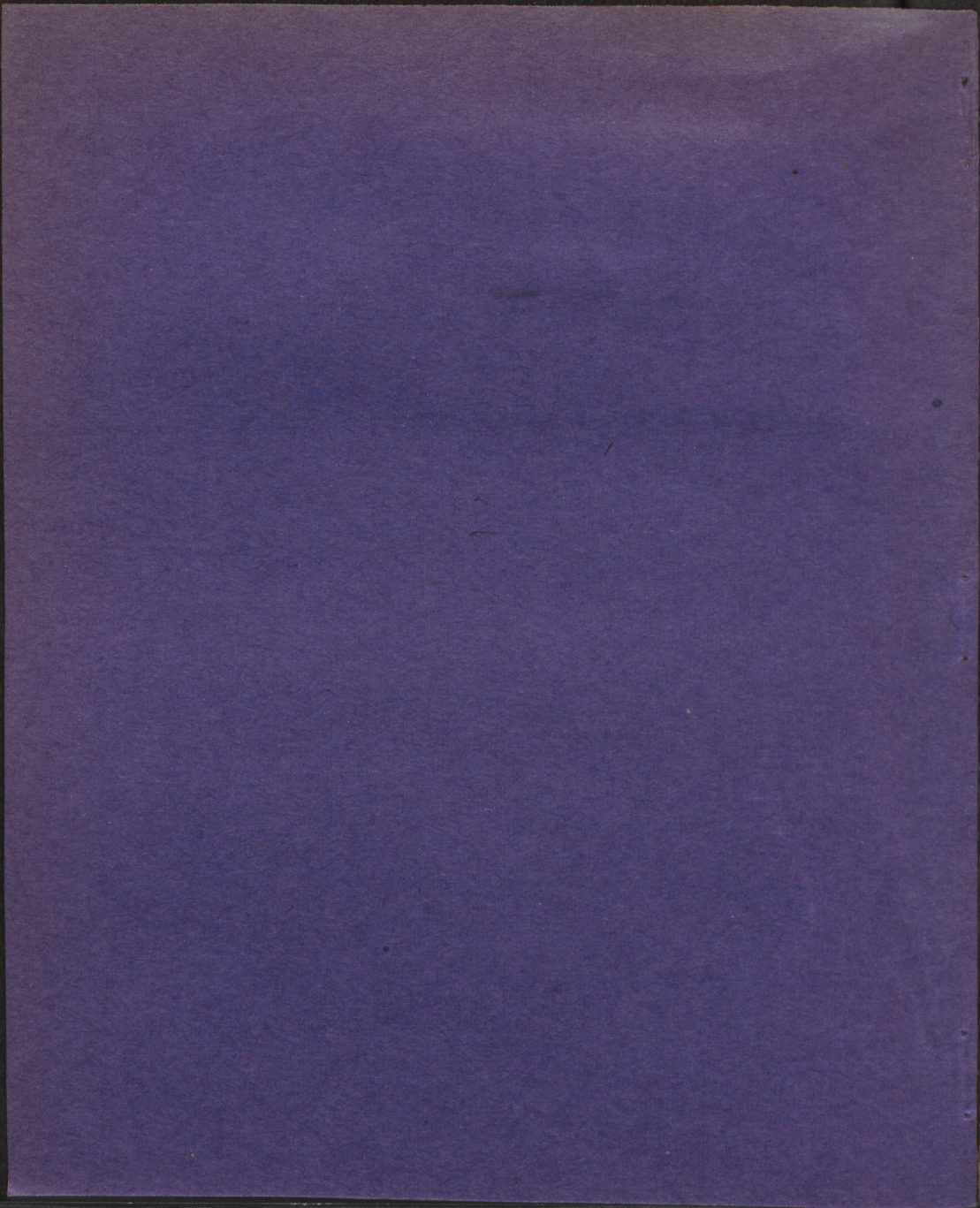
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn740000489>

Druck Freier  Zugang



Ru. Med. 1653

Varenius, August/c



74

AUGUSTUS VARENIUS, SS, Th.
D, Hebraicorum & Catech. Christ. in
Univ. Rostoch. Prof. Ord.

Ad

Divinissimæ Accentuationis Biblicæ
tùm Prosaicæ tùm Metricæ, & SS. Linguae
Hebraicæ Collegium.

D. 3. Octob, h. 1. mer. inchoandum.

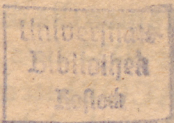
Eximios, & Praestantissimos SS. Theol. Studiosos
peramanter invitats

Thematis loco, examinantur breviter rationes
ARCANI anonymi: reverà autem
L. CAPELLI.

De punctatione vocalium & Accentuum.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.



1653.



DE punctorum vocalium & accentuum
 (idem enim & commune his post Bata-
 vos, ex Germaniâ quoque movetur bellum)
 antiquitate & autoritate, quam *divinam,*
infallibilem & unice necessariam ad soli-
 dam *ἐπιμνηστικὴς* Biblicæ ἀσφάλειας, hæcte-
 nus in publicis lectionibus, exemplari evidentia osten-
 dimus, & per decennium jam vendicavimus, non æquè
 sentire tùm nonnullos Academiarum Dd. tùm quosdam
 ita doctos, Studiosos nostros discentes comperimus. Et
 horum quidem iudicio veniam lubentes damus: quia
 enim Magistros sequuntur, & hoc ipso magno Studii
 Biblici onere levantur, condonandum illis est tantum
 compendium: at ipsos Ecclesiæ & Academiarum quos-
 dam Dd. sine *exactâ accentuationis Biblicæ* notitiâ, ante-
 ponderata causæ merita, non tam iudicium: quam bonæ
 causæ præiudicium, idque pro autoritate, & quasi ex ca-
 thedrâ Moysis, Areopagitarum more, pronunciare: *Accen-*
tuationem inventum esse Rabbinicum, merè humanum, incertum,
pro lubitu tollendum, sive mutatâ, paradoxon intolerabile,
 & nequaquam condonandæ, inter Orthodoxos sanè (Bel-
 larminum enim, vel aliquem ex Calvini seu Socini Scholâ
 nunc non tangimus) blasphemæ licentiæ, semper æsti-
 matum nobis fuit. Excusamus omninò magnum nostrum
 Lutherum, qui de punctatione & accentuatione, prout
 tùm illa fuit *in pravâ Rabbinicâ applicatione,* aliquando du-
 rius videtur dixisse, si tamen illa dixit unquam Lutherus,
 & illam hic postulamus *בִּינָה* sive *הבונה* quæ in *Epistola-*
tum Catholicarum e. c. JACOBI, item, ad Hebræos epistolæ
 censuris & præfationibus ultrò datur. Illis: seriò indigna-
 mur

mur, qui Rabbinorum quorundam sententias secuti, vel
 ab illis sunt decepti, vel ipsi insigniter aliquando sunt
 mentiti, in quâ classe eminent Gilbertus Genebrardus, &
 illi, qui ex uno ELIA Levitâ, tam aspero totam accentua-
 tionem supercilio despexerunt nostro seculo. Volitavit
 per multos jam annos scriptum à Th. Erpenio *πολυλώσση*
 commendatum, de coetero anonymum, sub titulo:
 סוד הקודש הגלוי s. *Arcanum punctationis revelatum, cum*
appendice de TETRAGRAMMATO. Scriptum
 hoc veluti סג s. *Vexillum & signum* fuit, sub quo copiae
 conscriptae educerentur in *Reges, Duces, Dynastas Biblicos,*
& miseros vocalium apicalos. Coeterum irrita fuit illa
πειραχία, per quam ne ipse quidem *Jerach,* vel *Ky-*
butz, vel *Karnephara* plagam letalem sensit. Id mira-
 mur, quotquot post illud, has lucidas scripturarum stellas
 obscurare, vel Sanctissimi *יהוה* punctationem sollicitare
 cum propria nominis obscuritate, tentaverunt, tam fide-
 liter potuisse *exscribere* ex Arcano Capelli, ut, si excerpas
 ex illorum disputatiunculis, quae merito sibi Capellus
 vendicat, *moveas cornicula risum, furtivis orbata coloribus.*
 Post Talmud, conscriptam, & Tiberiensibus Masoretis
 acceptam ferendam punctationem & accentuationem,
 Biblicam, thema est Arcani. Sed id solide retudit, &
 mendacium esse convicit, tum alibi, tum in *Tiberiade* Bux-
 torfius, cujus hic est invictus Syllogismus: *Quicumq;* 1.
punctationem & accentuationem velut jam suppositam sub cen-
suram revocarunt. 2. judicium de illâ per notas Masoreticas in-
credibili cum religione tulerunt. 3. vel centies exemplaria pro-
pter unius vel alterius loci dubiam punctationem & accentua-
tionem consulerunt &c. illi non tum demum puncta & accentua-
excogitarunt: sed jam antea à divinis scriptoribus addita &

*in quibusdam M. S. S. codicibus corrupta, penitus examinavimus
 & emendarunt. Atq; Masoretha &c. E. Minorem probat
 prolixè Tiberias, quam legite. Nobis fanè hic Syllo-
 gismus à posteriori sumtus sufficere, & omnes Magistra-
 les de antiquitate quæstiones præscindere debet. Quod-
 cumq; 1. Sensum, per consonantes adhuc dubium, determinat. 2.
 nexum, respectum vocis ad vocem, casum legitimum, distinctam
 resolutionem Versuum & propositionum accuratè signat. 3. & per-
 petuae est certitudinis, & majoris quàm scriptio textus per conso-
 nantes, laboris, 4. perpetuò textui & sensui analogū, eius non potest
 non esse origo Ἰεὸπνευστος. Atq; punctatio vocalium & accentuum
 &c. Hoc Stereomate supposito, non magis æstimamus
 litem de antiquitate: quàm de barbâ Petri, vel caudâ canis
 Tobitici, vel lacernâ Nicodemi. Licebit, quibus otium est, hîc
 ΒαλανοΦαγέιν, & admirari grande illud Arcanum Capelli.
 Et fanè, quæle hîc arcanum subfit, ipse prodit, dum in ex-
 aggeranda ad nauseam usq; autoritate ELIÆ LEVI-
 TÆ, hæc expressa verba habet: FANTUM GLO-
 RIÆ LEGIS DIVINÆ DECEDIT, quantum
 ab Eliâ Levitâ Masorethis tribuitur. Annon insigne arca-
 num fateri per dogma de autoritate accentuationis humanâ,
 & Tiberiensis Masoreticâ, MULTUM GLORIÆ
 LEGIS DECEDERE? Et quæ consequentia in argu-
 mentis Capelli, quibus oppugnatur illa LEGIS DI-
 VINÆ GLORIA? Unius Elie Levite autoritatem in
 acie ponere, annon prodit nugamentum? Opponi pos-
 sunt Judæi vel mille: nec ipse Kimchi, nec Abenefra al-
 legatus à Capello hîc deferent meliorem causam, conf.
 hic Exod. 18. 3. 4. & in Ps. 20. v. ult. Punctationem & ac-
 centuationem fuisse sine scriptione conservatam solâ orali traditio-
 ne, assertū est salisburcense. Annon judaizantis vel Judæi?
 annon*

annon sic erroneas *Tiberienses*, ponuntur supra *prophetas*, &
 memoriae supra humanam maximae? *Volumen legis*, in *Syna-*
goga Judaica asseruatum, non est accentuatum: *Cabala* item non
 exstruitur, nisi ex solis consonis: obij. *Capellus*. At quae hic est
 consequentia? E. accentuatio nō est divina, sicuti coeva. Obij.
 in toto *Talmud* nullam fieri punctorum mentionem. Annon suf-
 ficit quod memorentur in sensu. שמעם? conf. lib. *Mor-*
enaim, & *Massiches Brachos*. Objicit illud *Talmudistarum*
 אל תקרא כך אל תלך כך. Sed quid si hodie e. c. Ps. 50. v. ult. Es.
 s. 30 dicam? Ne legas נעם: sed נים in *Chaldaeo*. E.
 hodiernum non est punctatio? Addatur, quod usus illius
 formula fuerit in אסמכתא פך: non sensu literali. Quia
 cū formula illa *Rabbinica* etiam consonantes concernat,
 vel concedendum, ipsam quoque, seripcionem consonantium non
 esse divinam, & sic nulla erit γεωφῆ θεόπνευς, vel non ob-
 stabit, quod minus & ipse הרפסיס sit θεόπνευς. conf. §.
 17. §. 18. §. 20. p. 60. §. 6. p. 62. §. 7. Sed illud ipsum pariter
 ARCANO nō est arcanum: ita enim à literis s. consonantibus
 ad puncta argumentatur negativè cap. 6. §. 6. & 7. ut jam plus
 credendum sit *Samaritanis*, omnium mortalium, etiam
 in domesticā historiā, ignarissimis, quàm nostro *MOSI*.
 Sed, inquit *Arcanū*, קרי tantum est consonantium. At, in quā,
 an omne קרי est תיקון השעוה s. correctio errorum? Absit.
 Et annon קרי est vocum, etiam juxta formam puncto-
 rum? Quare ergo *Masora* notavit שראש Cant. c. 5. 2.
 cum *Dages* in *Resch*: quare *Elohai Atnacharum* cum *Patach*
 Ps. 84. ii. & 86. 2. conf. *Ezech.* 9. 8. *Dan.* 1. 13. *Lev.* 5. 22.
 LXX. & *Chaldaei* obijciuntur, non tam erraturi, si habu-
 issent puncta vocalium & accentuum c. 8 & 9. Annon in-
 signe advertarii testimonium? Ipse ergo fatetur, absen-
 tiam accentuum in interprete causam esse infinitorum,

errorum. Relinquimus ergò aduersæ parti errores & sequimur accentus Duces: *non tam erraturi, quam qui non sequuntur*, fatente Arcano. Objicitur *silentium Hieronymi*. Cæterum præterquam, quod à silentio Hieronymiano, ad non existentiam צורה הטעמים, nulla est consequentia, omninò Hieronymus accentuum meminit, etsi per tenebras seculi & Doctoris Rabbini penetrare non potuit. *Peregrina & absona punctatio objicitur*: 2. Reg. 18. 28. Deut. 28. 27. 30. *prodigiosa punctatio ab ARCANO æstimatur*. Annon *prodigium*, ex Sanctissimâ scripturarum σμῶματι prodigium facere cunctis immanius Hydri? Et licebit *Arcano* scrutari עפלים, & nobis relinquere scrutiniū שחורים maximè illorū הורה שחורים. 1. Sam. 6. 17. Habeat sibi שגילה & nobis relinquat שכובה. Tollit tale prodigiū sanctior Masora. Illud autem קרי *vocum conjunctarum* quid ad scopum? Annon hoc maximè est circa consonantes? & an punctatio כתיב semper est punctatio קרי conf. 2. Sam. 14. 21. 22. *Barbaram* vocat, Arcanum barbarum, *nomenclaturam accentuum*. Non id concesserit *Salmasius* non barbarus, in *ostilio Hellenist.* p. 305. Sed esto *barbara*. Non de nomenclaturâ quæritur, quæ mutabilis esse potest: sed de ipsâ *accentus substantiâ & figurâ*. Et est tamen hæc ipsa nomenclatura supra-Talmudica. Illa verò *revelato Arcano* indigna est objectio c. 13. 14. 15. *De nullitate fundamenti distinctionis vocalium*. Quæ enim consequentia, à Doctore ad doctrinam, vel disciplinam sive affirmativè sive negativè? Doctor lingvæ potest carere *Schva muto, Dages, Mappic, E.* & doctrina. Sic *super-vacaneos accentus* §. 7. c. 16. l. 1. Sic olim *Hebraicis non punctatis, literas* אר symbola fuisse *punctationis*, c. 18. uti & id quod toto c. 17. proponit, mendicabulum est sententiæ,
Sci-

Scilicet hæc erit machinâ illa, quâ *accentuationis* omnisq[ue]
adeò *punctationis genuinam antiquitatem*, & veram *autorita-*
tem deicere licebit arcano? Nostrû est, de Sanctis sanctè,
sine præjudicio causæ judicare, & procul abesse ab illis, de
quibus propheta in tonat; הללו קדש חסד ורחמים Zph. 3. 4.
Praxin Nobilissima hujus *Accentuationis* doctri-
næ in ipso *Curriculo Mosaico*, quod ante 6. septi-
manas ingressi sumus, Deo propitio, sæpius, & ad
evidentiam usq[ue] ostendi: & vix ulla sine hoc prin-
cipio nobis abile lectio: neq[ue] tamen inde vel *no-*
vam metamorphosen, vel *monstra transmarina* edu-
cimus. Procul ab illa *insanienti Sapientiâ* sumus, &
sanctitatem scripturarum tanti æstimamus, ut
pro sacrilegio æstimemus illam privatarum spe-
culationum licentiam & *ιδίας επιλύσεως* monstrum,
cui *lumen ademptum*. Testabitur *Auditorium publi-*
cum, in quo aliqui sunt, qui per multorû annorum
scrutinium hæc studia æstimare possunt. Publicè
autem significo, me ad laudatissima Eximio-
rum & quorundam Dnn. Studiosorum deside-
ria, *Collegium Accentuationis Biblicæ, Grammaticæ*
item *Exemplaris, seu practicæ*, crastino d. horâ 1. post-
meridianâ in *Lectorio meo privato*, sanctissimo EL-
SCHADDAI nomine invocato, inchoaturum.
Scopus noster erit accuratior *Scripturarum He-*
braicarum LECTIO, RESOLUTIO, INTER-
PRETATIO: huic fini *Grammatica Biblica* ad
qua-

quadrantem horæ singulis lectionibus, succinctè
& perspicuè proponetur: ex professo autem, in
residuo horæ, ACCENTUATIO BIBLICA
sine quâ, nec LECTIO, nec RESOLUTIO, nec
INTERPRETATIO, nedum *sensus Biblici* so-
lida *propositio* constat, explicabitur. Adeste Dnn.
STUDIOSI! interesse frequentes illi Studio,
quod ab infinitis glossarum miserrimarum mole-
stis vos liberare, & jucundissimo paritèr, ac san-
ctissimo per totam vitam fructu beare proterit, &
si ipsi volueritis, beabit. Valete: P. P. Rosto-
chii Döm. XIV. Trin,
Anno clö lcc LIII.



Scilicet hæc erit machinã illa, quã *accentuati*
adeò *punctationis genuinam antiquitatem*, & ve-
rem de jicere licebit arcano? Nostri ù est, de Sa-
sine præjudicio causæ judicare, & procul abe-
quibus propheta in tonat: *הוֹדוּ לַיהוָה כִּי הוֹדוּ*
Praxin Nobilissimã hujus *Accentuati*
nã in ipso *Curriculo Mosaico*, quod an-
manas ingressi sumus, Deo propicio, so-
evidentiam usq; ostendi: & vix ulla fin-
cipio nobis abit lectio: neq; tamen i-
vam metamorphosin, vel *monstra transm*
cimus. Procul ab illa *insanienti Sapientia*
sanctitatem scripturarum tanti æstii
pro sacrilegio æstimemus illam priva-
culationum licentiam & *ιδίας επιλύσεως* n-
cui *lumen ademtum*. Testabitur *Audite*
cum, in quo aliqui sunt, qui per multorũ
scrutinium hæc studia æstimare possunt
autem significo, me ad laudatissimã
rum & quorundam Dnn. Studiosorũ
ria, *Collegium Accentuationis Biblicæ*, G
item *Exemplaris*, seu *practica*, crastino d-
meridianã in *Lectorio meo privato*, sancti
SCHADDAI nomine invocato, in ch-
Scopus noster erit accuratior *Scriptu*
braicarum LECTIO, RESOLUTIO
PRETATIO: huic fini *Grammaticæ*

